

31-07-2020 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΠΡΟΕΟΡΤΙΑ
ΤΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου Εὐδοκίμου, καὶ
Προεόρτια τῆς προελεύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Κύριε, κατέκρινάν σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, Σταυρῷ σε προσήλωσαν, καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολὴν σοι προσήνεγκαν, ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, Κύριε δόξα σοι.

Ἣ
Κυρι ε κα τε κριναν σε Ι ου δαι
οι οι θανατω την ζω ην των απαν των
οι την Ε ρυ θραν ραβδω πε ζευ σαν τες σταυ
ρω σε προσηλωσαν και οι εκ πε ε ετρας
με λι θη λα σαν τες χο λη η ην σοι προ ση
νεγ καν αλλ ε κων υ πε μει νας ι να η μας
ε λε ευ θε ρω σης της δου λει ας του εχ θρου

Κυ ρι ε δο ο ζα σοι οι

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἦχος πλ. β΄. Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ

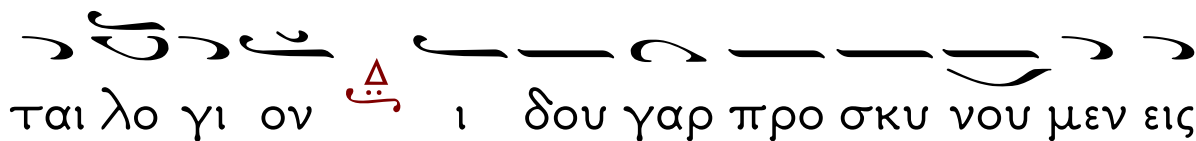
Ἡ μόνη ἄμωμος Ἀμνάς, Θεοτόκε Παρθέने, τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν, σαρκωθέντα ὀρῶσα, κρεμάμενον ἐθελουσίως ἐν Σταυρῷ, ἐκραύγαζες Κόρη, ἐν δάκρυσι πικροῖς· Υἱέ μου ἀνεξίκακε, ὕμνῳ σου τὴν φρικτὴν, πᾶσαν οἰκονομίαν.

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν

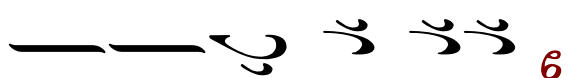
Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. β΄

Σήμερον τὸ προφητικόν, πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις της Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

 Ση με ρον το Προ φη τι κον πε πλη ρω

 ται λο γι ον ι δου γαρ προ σκυ νου μεν εις

 τον το πον ου ε στη σαν οι πο ο δες σου Κυ ρι

ε και ζυ λου σω τη ρι ας γευ σα με νοι
των εξ α μαρ τι ας κακων ε λευ θε ρι ας ε
 τυ χο μεν πρε σβει αις της Θε ο το κου μο ο
 νε φι λαν θρω πε ε

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενούσιν ἐν ἁμαρτίαις, δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

  Ο Σταυ ρος σου Κυ ρι ε η γι α σται
  εν αυ τω γαρ γι νον ται ι α μα τα
 τοις α σθε νου σιν εν α α μαρ τι αις δι αυ
 του σοι προ σπι πτο μεν ε λε η σον η μας

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Ἑλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ, ἡ Παρθένος καὶ
Μήτηρ, τοῦ ἄνευ πάθους ἐξ αὐτῆς, ὑπὲρ νοῦν
σαρκωθέντος, ἐκραύγαζε δακρυρροοῦσα
μητρικῶς· οὐ φέρω σε νεκρὸν κρεμάμενον ὄραν,
πνοὴν τὸν παρεχόμενον, τοῖς ζῶσιν ἐπὶ γῆς, ὦ
Υἱὲ καὶ Θεέ μου.

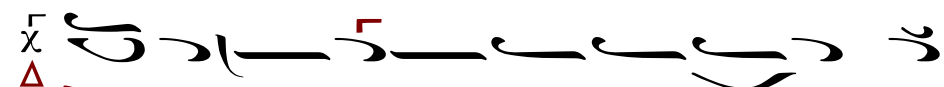
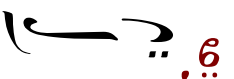
Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν
Καθίσματα ἕτερα
Ἑλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ

Σταυρὲ δαιμόνων ὀλετήρ, ἱατρὲ τῶν
νοσοούντων, ἰσχὺς καὶ φύλαξ τῶν πιστῶν,
Βασιλέων τὸ νίκος, τὸ καύχημα τῶν Ὁρθοδόξων
ἀληθῶς, τὸ στήριγμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ
Χριστοῦ, γενοῦ ἡμῖν ἀσφάλεια, καὶ τεῖχος καὶ
φρουρός, ξύλον εὐλογημένον.

Μαρτυρικὸν

Στιχ. **Θ**αυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.

Φῶς δικαίοις διὰ παντός· οἱ γὰρ Ἅγιοι ἐν
σοὶ φωτισθέντες, καταλάμπουσιν ἀεὶ ὡς
φωστῆρες, λύχνον ἀσεβῶν σβέσαντες, ὧν ταῖς
εὐχαῖς, σὺ φωτιεῖς λύχνον μου Κύριε, καὶ σῶσόν
με.

Μαρτυρικὸν ^χ   Φως δι και αι αι οis δι α παντος
  οι γαρ Α γι οι εν σοι φω ω τι σθεν τες κα
 τα λαμ που σιν α ει ω ως φω στη ρες λυ
 χνον α σε βων σβε σαν τες ων ταις ευ χαις συ φω
 τι εις λυ χνον μου Κυ ρι ε και σω σο ον
 με ε

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοτοκίον

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου,
μὴ ἐγκαταλίπης με, ἀνθρωπίνη προστασία, μὴ
καταπιστεύσης με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ
ἐλέησόν με.

^χ   Πα να γι α Θε ε ο το κε τον χρο νον
 της ζω η η ης μου μη εγ κα τα λι πης με

αν θρω πι νη προ στα σι α ^Δμη κα τα πι

στευ σης με ⁶αλλ αυ τη αν τι λα βου και

ε λε ε η σον με ⁶

Εἵτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ α΄ Ἦχος πλ. β΄
Ὁ Εἰρμὸς

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι,
διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆν ἔκρυψαν, τῶν
σεσωσμένων οἱ Παῖδες, ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ
νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· Ἐνδόξως γὰρ
δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πάθει σου τιμίῳ, τὴν ἀτιμασθεῖσαν φύσιν
ἐτίμησας, τῆς ἀνθρωπότητος· διὸ τιμῶντές σε
φόβῳ, μεγαλύνομεν τὸ κράτος σου, καὶ πιστῶς
δοξάζομεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λῖματί σου Λόγε, αἱμάτων ἀδίκων χύσιν
ἀνέστειλας, καὶ ἀπεκάθηρας, ῥύπου κακίας τὴν
φύσιν, τῶν ἀνθρώπων Παντοδύναμε· διό περ
δοξάζομεν σωζόμενοι τὸ κράτος σου.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κάλλος ἐν τῷ πάσχειν ὠραῖον ἐν κάλλει,
οὐδ' εἶδος ἔχοντα, ἢ ἀπειρόγαμος, κατανοοῦσά
σε Κόρη τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα,
μητρικῶς ἠλάλαζε, καὶ πόθῳ σε ἐδόξαζε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου,

Ἦχος πλ. β΄.

Κύματι θαλάσσης...

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀχραντε Παρθένε, κεχαριτωμένη Μαρία
ἐνδοξε, τῆς χαρᾶς πρόξενε, τοὺς ὑμνητάς σου
ἐνθέως, θείαις χάρισι χαρίτωσον, ὅπως
χαριστήριον ᾠδὴν σοι ἀναπέμψωμεν. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Βαβαὶ Θεομῆτορ, τῶν σῶν μυστηρίων! τῶν
ποιημάτων γάρ, ἐδείχθης Δέσποινα, ὃν οὐ τολμᾷ
ἀτενίσαι τῶν Ἀγγέλων τὰ στρατεύματα, ἐν
ἀγκάλαις φέρουσα· διό σε μακαρίζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γένος βροτῶν ἅπαν, φθορᾷ τοῦ θανάτου
καταδεδίκασται, τῇ τῆς προμήτορος, ἀπογεύσει
τοῦ ξύλου, διὰ σοῦ δὲ ἀνακέκληται, ὡς ζωὴν
τεκούσης σου, Ἀγνή τὴν ἀδιάφθορον.

Κανὼν τοῦ μηναίου
Ὡδὴ α΄
Ἦχος β΄
Ἐν βυθῷ κατέστρωσε

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ύψηλον τὸν βίον ἐσχηκώς, καὶ ταῖς ἀναβάσεσι, ταῖς θεϊκαῖς ὁλολαμπῆς γενόμενος, φωτισμὸν μοι αἶτησαι, εὐφημοῦντί σου, τὰ σεπτὰ προτερήματα, οἷς εὐδοκιμήσας, ἔτυχες ὧν ἤλπισας Εὐδόκιμε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυριπνόους στέργων διδασχάς, καὶ ταῖς ἀναπτύξεσι, τῶν ἱερῶν, Γραφῶν ἐνασχολούμενος, ἡδονῶν ἐξέκλινας, Παμμακάριστε, τὸ δυσῶδες καὶ ἄτιμον, καὶ εὐωδιάσθης, θείαις ἀρεταῖς καλλωπιζόμενος.

Δόξα...

Νυσταγμὸν βλεφάρων ἐκ ψυχῆς, Μάκαρ ἀπεδίωξας, ἐπαγρυπνῶν καὶ Θεῷ συγγινόμενος, ταῖς παννύχοις στάσεσι, μὴ καμπτόμενος ταῖς ἀνάγκαις τῆς φύσεως· ὅθεν πρὸς ἡμέραν, ὄντως τὴν ἀνέσπερον κατήντησας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡς παστάδα ἔμψυχον Θεοῦ, καὶ
θυμιατήριον, τοῦ νοητοῦ καὶ φωτοφόρου
ἄνθρακος, τὴν ἀειμακάριστον, ἀνυμνήσωμεν,
Θεοτόκον κραυγάζοντες· Χαῖρε ἡ αἰτία, τῆς
σωτηριώδους ἀναπλάσεως.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ' Ἦχος πλ. β'
Ὁ Εἰρμός

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῷ συνείχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἐν ξύλῳ ὑψωθέντα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, κατανοῶν ὁ ἥλιος συνεσκοτίζετο, πάντων φωτισμὸν γινώσκων σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τέτρωταί σου τοῖς ἡλοῖς, μακρόθυμε ὁ Παραδείσῳ πάλαι τρώσας Ἀδὰμ κακοῦργος, καὶ πληγωθεὶς ἀνιάτρευτος, εἰς τὸν αἰῶνα ἔμεινε, πιστοὶ δὲ εὖρομεν, πάντων τῶν τραυμάτων ἱάσιν.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ὡς ἔβλεψας τιτρωσκόμενον λόγχῃ, ἐτρώθης τὴν καρδίαν, Ὑπεραγία Πανάμωμε, καὶ θαμβουμένη ἔλεγες· Τί σοι ἀπέδωκε, Τέκνον δῆμος ὁ παράνομος;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου
Ὡδὴ γ'. Ἦχος πλ. β'.
Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δόλω με δελεάσας, θεώσεως ἐχθρὸς τῷ
πόθῳ πάλαι, ἐξ Ἐδὲμ Θεομῆτορ, εἰς γῆν
ἐρπύσας συνέτριψεν, ἀλλ' ὁ Χριστὸς οἰκτείρας
με, ἐκ τῆς νηδύος σου, σάρκα προσλαβὼν
ἀνέπλασεν. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐλύθη τῆς κατάρας, τῆς ἐκπαλαι ἡ δίκη
Θεομῆτορ, ἐν τῇ σῇ μεσιτείᾳ· ἐπιφανεῖς γάρ σοι
Κύριος, πᾶσιν ἀφθόνως ἔβλυσεν, ὥς
ὑπεράγαθος, πᾶσαν εὐλογίαν Πάναγνε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ζωῆς ὥραθης πύλη, Προφήτη πρὶν Ἰεζεκιὴλ
Κόρη, ἣν ὁ Κύριος μόνος, σεσαρκωμένος
διώδευσε, καὶ κεκλεισμένην πάλιν σε, Ἀγνή
τετήρηκεν, ὥς αὐτὸς οἶδεν ὁ Ὑψιστος.

Κανών τοῦ μηναίου

Ὡδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥημάτων ζωηρῶν πηγαῖς προσέχων, ἐξέπιες τὸ νᾶμα τῆς σωτηρίας, ἐμέσας τὴν κατὰπικρον ἁμαρτίαν, καὶ ψάλλων ἔλεγες, Θεῶ Εὐδόκιμε· Ὡς οὐκ ἔστιν, Ἄγιος πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συμπάθειαν ἐκτήσω χριστομιμήτως, διένειμας τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις, οὐράνιον τὸν ὄλβον σοι προξενοῦντα, οὔπερ καὶ ἔτυχες, βοῶν Εὐδόκιμε· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλήν σου Κύριε.

Δόξα...

Οἰκειωθεὶς τῷ Κτίστῃ ἀγάπη θεία, ἐδέξω τὴν οὐράνιον κληρουχίαν, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς δὲ Μάκαρ μετέχεις, θέσει θεούμενος, καὶ μέλπων ἔνδοξε· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλήν σου Κύριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὑπάρχουσα Ἀγγέλων τιμιώτερα, τὸν Κτίστην τῶν Ἀγγέλων τῇ σῇ νηδύϊ, ἐβάστασας καὶ τέτοκας Θεομῆτορ, βροτῶν εἰς λύτρωσιν, τῶν μελωδούντων σοι· ὥς οὐκ ἔστιν ἄχραντος πλήν σου Δέσποινα.

Ὡδὴ γ', τοῦ Μηναίου
Ὁ Εἰρμὸς . Ἦχος β΄

Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας,
ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
ἠὺφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι
δίκαιος, πλήν σου Κύριε».

Ἦχος Πα

Ἐν πετρά με τῆς πίστεως στερεώσας,
ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
ἠὺφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι
δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα Ἦχος δ΄
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Εὐδοκιμήσας ἀγαθαῖς ἐργασίαις,
ἐδοκιμάσθης ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, τοῖς
πειρασμοῖς Εὐδόκιμε ἀοίδιμε· ὅθεν μετὰ
θάνατον, ἀναβλύζεις πλουσίως, θαύματα ὡς
νάματα, καὶ νοσήματα παύεις, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ
ἐκδυσωπῶν, ὅπως πταισμάτων συγχώρησιν
λάβωμεν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ
ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς αὐλιζόμενος, ὡς ἐπὶ
θρόνου κάθηται ἁγίου αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν
κόλποις σου σαρκικῶς, ὁ Θεός γάρ· ὄντως
ἐβασίλευσεν, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ συνετῶς
νῦν ψάλλομεν αὐτῷ, ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι
τοὺς δούλους σου.

Ὡδὴ στίχ, τοῦ Μηναίου

Ἦχος β΄ . Ὁ Εἰρμὸς

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με
ἀνάγαγε.

Ἦχος Πα

Ἐν αβυσσω πταισμάτων κυκλου με
νος την ανεξιχνιαστον της ευσπλαγ
χνιας σου επικαλουμαι αβυσσον εκ
φθορας ο Θεος με αναγαγε

Κοντάκιον

Τῇ Παρασκευῇ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ ΛΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου.

Στίχοι

Τὸν θεῖον Εὐδόκιμον, ᾧ βίος γέλως,

Τὸ θεῖον εὐδόκησεν ἐκστῆναι βίου.

Δέχνυται Εὐδόκιμον πρώτη τάφος ἐν τριακοστῇ.

Ὁ ἅγιος Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὁ κηδευτὴς τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι δώδεκα μάρτυρες οἱ Ῥωμαῖοι ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ σεβασμίου οἴκου τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τοῦ ἐν Βλαχέρναις, ἔνθα ἀπόκειται ἡ Ἁγία Σορός.

Καὶ προεόρτια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἥτοι ἡ ἐξέλευσις αὐτοῦ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ Παλατίου εἰς τὴν πόλιν.

Στίχοι

Οἴκου προελθών, Σταυρὸς τῶν Βασιλέων,
Οἴκοις ἐορτὰς προξενεῖ τοῖς ἐν πόλει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου
Ἦχος β' . Ὁ Εἰρμός

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

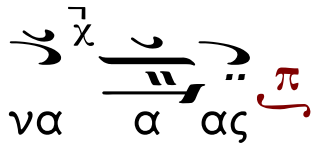
Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς
δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν
Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς
αἰῶνας.

Ἦχος Πα

Ἄι νοι μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ
νου ου μεν το ον Κυ ριον
Τον εν κα μι νω του πυ ρος των Ε
βραι ων τοις Παι σι συ γκα τα βαν τα και την
φλο γα εις δρο σον με τα βα λο ο ον τα Θε ον
υ μνει τε τα ε ερ γα τον Κυ ρι ον

και υ περ ψου τε εις παντας τους αι ω ω

να

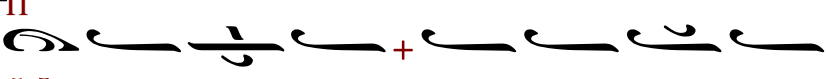
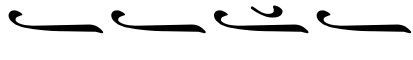
α

ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός...

Τιμιωτέρα εἰς ἤχο β'

Ἦχος Β' Πα —

Στίχος: α' ^{χ^π}_Δ +
Με γα λυ νει η ψυ χη μου

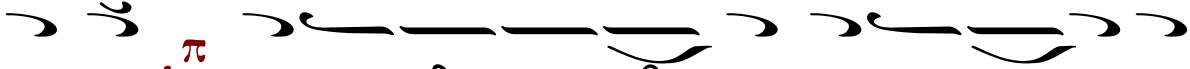

τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ

μα μου ^{χ^π}_Δ ε πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι

μου ^π

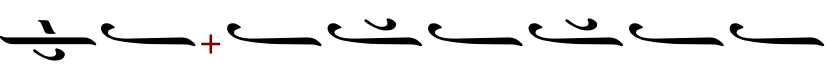
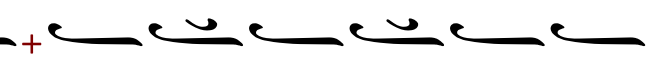
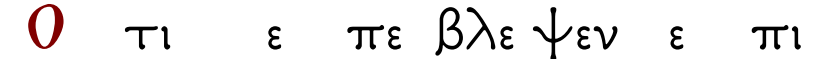
^Μ ^Π
^π ^π
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

 +
και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

ρα φιμ ^π την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον

τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον σε

ε με γα λυ νο μεν ^π

Στίχος β' ^{χ^π}_π +
^π
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πει νω σιν της δου λης αυ του ^Δ ρ ι
 δου γαρ α πο του νυν ^χ ^Δ μα κα ρι ου σι με
 πα ασαι _Μ αι γενεαι _Π ^π
^π την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^π
 και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε
 ρα φιμ ^π την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον
 τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον σε
 ε μεγα λυ νο μεν ^π
 Σπύχος γ' ^χ ^π ⁰ τι ε ποι η σε μοι με
 γα λει α ο δυ να τος ^Δ ρ και α γι ον
 το ο νο μα αυ του ^Δ ρ και το ε λε ος αυ

The first staff of music contains the notes for the first line of the hymn. It begins with a treble clef, followed by a key signature change from one sharp (F#) to no sharps or flats (C major). The melody consists of eighth and quarter notes. A red delta symbol (Δ) is placed above the second note, which corresponds to the Greek letter epsilon (ϵ) in the lyrics below.

του ϵ ις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με

π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ π

καὶ ἐνδοξότεραν ἀσυγκρίτως τῶν Σε

 ρα φιμ π την α

τεκουσαν την οντως Θεο τοκον σε

εμεγαλυνομεν ^π

Σπίχος δ' $\overset{\chi}{\pi}$ ποι η σε κρα τος εν βρα

 πε ρη φα νους ~~di~~ α νοι α καρ δι ας αυ

 $\tau\nu\pi$

Π
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε
 ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον
 τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
 ε μεγα λυ νο μεν

Σπύχος ε' χ
 Κα θει λε δυ να στας α πο
 θρο νων και υ ψω σε τα πει νου ους πει
 νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου
 τουν τας ε ζα πε στει λε κε νους

Π
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

ραφιμ ^π την α δι α φθoρωc Θε ον Λο γο ον

τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον σε

ε μεγα λυ νο μεν ^π

Στίχος στ' ^χ
^π Ἀ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους ^π κα

θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η

μων ^Δ τω Α βρα αμ ^χ ^Δ και τω σπερμα τι αυ του

ε ως αι ω ω νος ^π

Π

^π Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^π

και εν δο ξο τε ραν α συ γ κρι ι τως των Σε

ραφιμ ^π την α δι α φθoρωc Θε ον Λο γο ον

τεκουσαν ^π την ον τως Θε ο τοκον σε

ε μεγαλυνομεν ^π

Ὡδὴ θ', τοῦ Μηναίου

Ἦχος β' . Ὁ Εἰρμὸς

Ανάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἦχος Πα

^π ^Π **Α** να αρχου γεν νη το ρος Υι ος Θε

ος και Κυ ριος ^π σαρκω θεις εκ Πα ρθενου η

μιν ε πε φανε ^π τα ε σκο τι σμε να φω

τι ισαι συ να γα γειν τα ε σκορ πι σμε ε

να δι ο την πα νυ μνη τον Θε ο τοκον με

γαλυνομεν

Ἦχος Πα

 Α ξι ον εστιν ως αληθως μα κα
ριζειν σε την Θεο τον αει μα
καριστον και παναμωμητον και μη τε
ρα του Θεου ημων την τιμιωτεραν
των Χερουβιμ και ενδοκοτερανασυγκρι
ιτωως των Σεραφιμ την αδιαφθοορως
Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σε μεγαλυνομε εν

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Καὶ ζῶν Εὐδόκιμος ὥφθης, κατὰ παθῶν παντοδαπῶν, καὶ νῦν εἰσέτι ὑπάρχεις, πηγὴ θαυμάτων τηλαυγῆς, ἐξ ἧς καθαίρονται πάθη, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος β΄

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Σταυρὸς προεορτάζεται, καὶ κόσμος ἀγιάζεται, τάξεις Ἀγγέλων ὑμνοῦσι, τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, καὶ συμπανηγυρίζουσιν, ἡμῖν καὶ συναγάλλονται, δαυϊτικῶς κραυγάζοντες· Εἰργάσατο σωτηρίαν, ἐν μέσῳ γῆς ὁ Δεσπότης.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ΄ (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Υμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ΄ (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Ἀἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καί

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ

φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Ὁρί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν.

Σταυρώσιμα

τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Οἱ τῷ Σταυρῷ τειχιζόμενοι, τῷ ἐχθρῷ ἀντιτασσόμεθα, μὴ δειλιῶντες τὰς αὐτοῦ μεθοδείας καὶ ἐνέδρας· ὁ γὰρ ὑπερήφανος κατήργηται, καὶ καταπεπάτηται, τῇ δυνάμει τοῦ ἐν ξύλῳ, προσπαγέντος Χριστοῦ.

Οἱ τῷ Σταυρῷ τειχιζόμενοι τῷ ἐχθρῷ
ἀντιτασσόμεθα μὴ δειλιῶντες τὰς αὐτοῦ
μεθοδείας καὶ ἐνέδρας ὁ γὰρ ὑπερήφανος
κατήργηται καὶ καταπεπάτηται τῇ δυνάμει τοῦ
ἐν ξύλῳ προσπαγέντος Χριστοῦ

Στίχ. β΄. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικὸν
Ἦχος πλ. β΄

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγίων σου, πᾶσα ἡ κτίσις ἐορτάζει, οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

 Κυρι ε εν τη μνη μη των Α γι ων σου

 πα σα η κτι σις ε ε ορ τα ζει οι ου ρα

 νοι α γα λ λ ο ν τ αι σ υ ν τ ο ι ο ις Α γ γ ε λ ο ις και η

 γ η ε υ φ ρ αι ν ε τ αι σ υ ν τ ο ι ο ις α ν θ ρ ω π ο ις αυ

 τ ω ν τ αις πα ρ α κ λ η σ ε σ ι ν ε λε η σ ο ν η μα

 ας

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοτοκίον
Τριήμερος ἀνέστης...

Επάγην μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἐν ξύλῳ καὶ νενέκρωμαι, καὶ ἐν τάφῳ κατετέθην ὡς θνητός,

ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐν δόξῃ, Μήτηρ ἀγνή Παρθένε,
πάλιν ἀνίσταμαι τριήμερος.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον
Ταχὺ προκατάλαβε
Ἦχος ^ΘΔι

Ἐκ γῆς ο κα λε σας σε προς αι ω νι ους
μο νας τη ρει και με τα θα να τον α δι
α λω βη τον το σω μα σου Α γι ε συ γαρ
εν σω φρο συ νη και σε μνη πο λι τει α μα
καρ ε πο λι τευ σω μη μο λυ νας την σαρ κα
δι ο εν παρ ρη σι α Χρι στω πρε σβευ
ε σω θη ναι η μᾶς

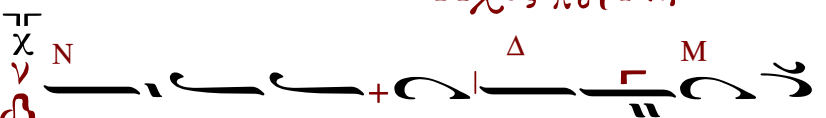
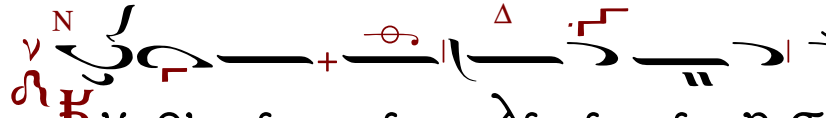
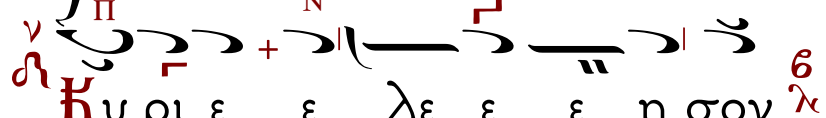
Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς ἑορτῆς Ἦχος α΄

Ὡσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον
τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεύσι σου
κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν
φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

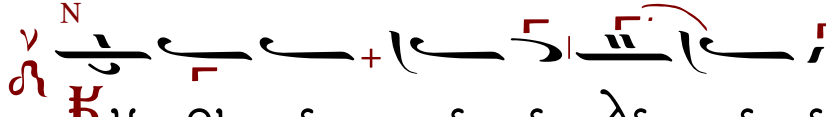
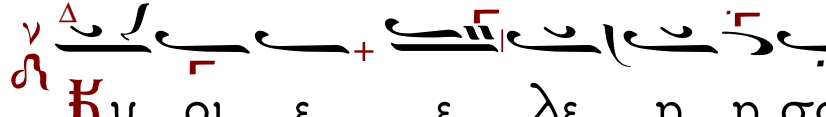
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

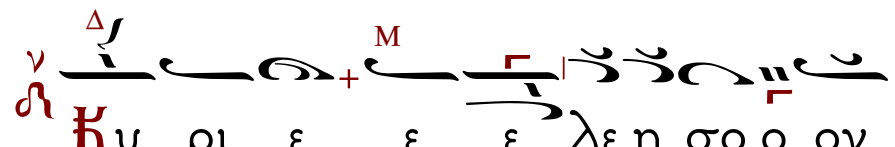
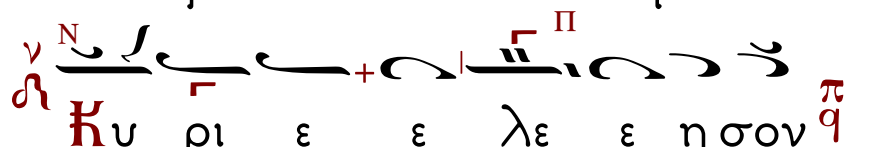
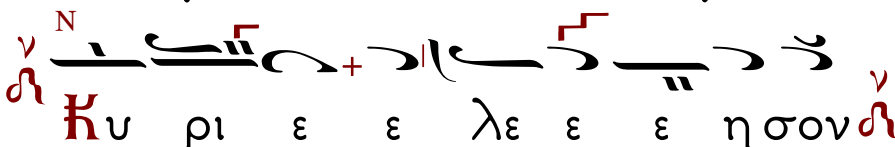
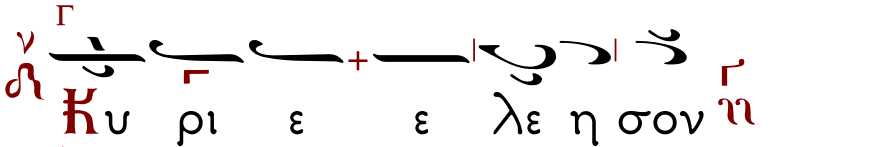
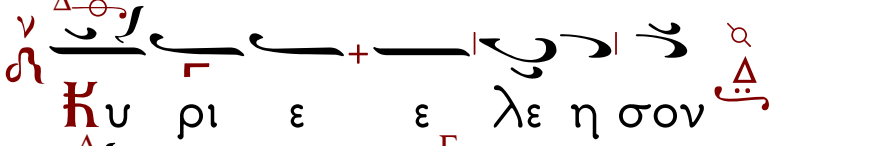
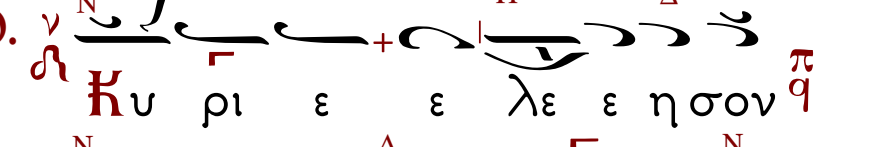
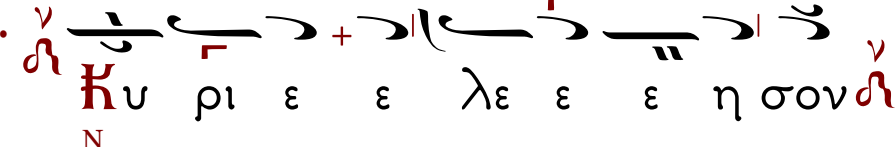
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣α̣ Νη̣

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
 Κοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α'

Ἦχος Δ'

μη ην

Σπχ. α' για θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

Ταις πρεσβειαις της Θεο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

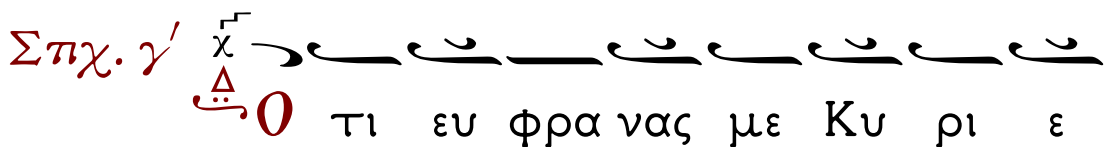
Σπχ. β' Του α ναγ γε λειν τω πρω ι

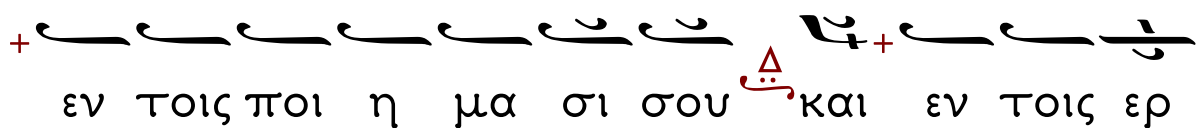
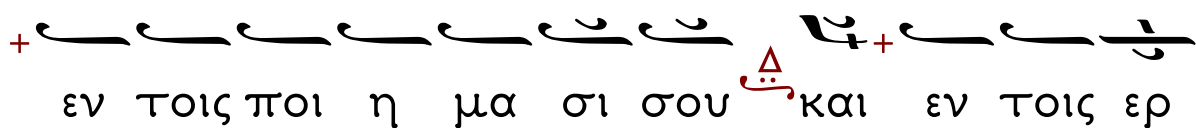
το ε λε ος σου και την α λη θει αν

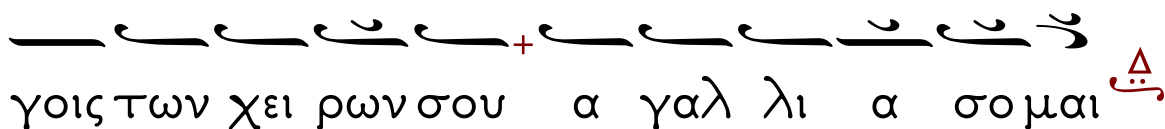
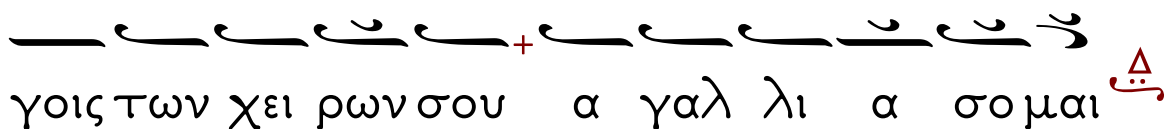
σου κα τα νυκτα

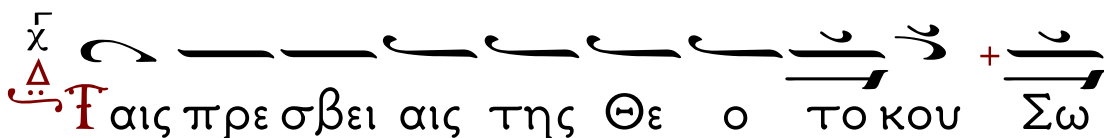
Ταις πρεσβειαις της Θεο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

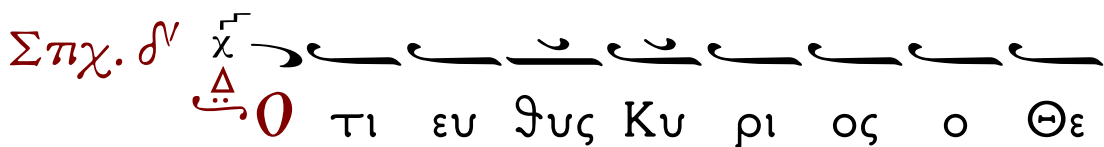
Σπχ. γ' 0 τι ευφρανας με Κυριε

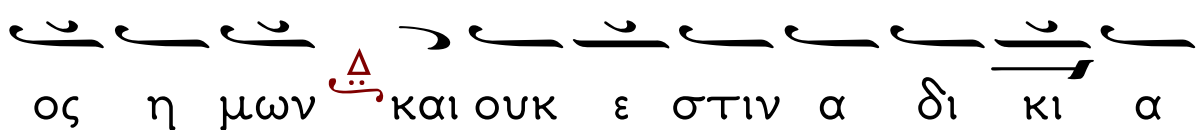
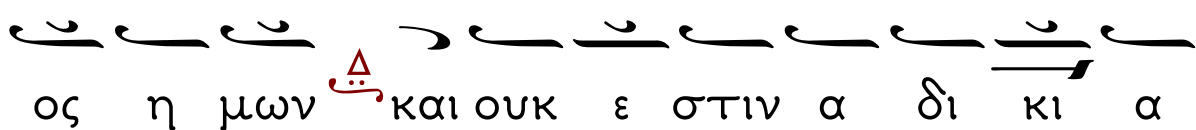
+ εν τοις ποιημασι σου και εν τοις ερ

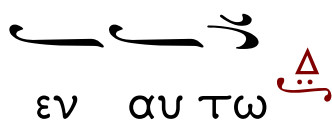
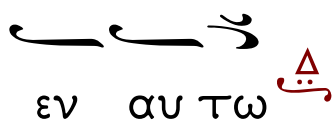
 γοις των χειρων σου αγαλλιασομαι

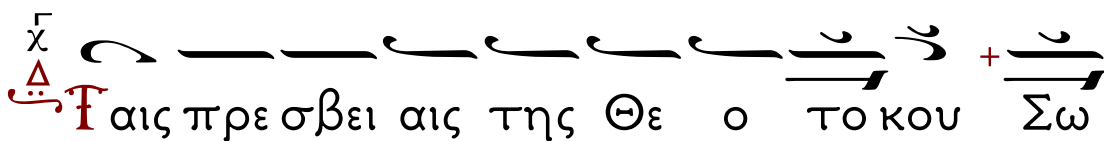
 1 αις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Σπχ. δ' 0 τι ευθυς Κυριος ο Θε

 ος ημων και ουκ εστιν αδικια

 εν αυτω

 1 αις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

Το τελευταίον. **Τ**αῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

το οκου Σωτηρ σωσον η μα α'ας

Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος Δ'

Α' μη ην

Σπχ. α' Ο Κυριος ε βασιλευ

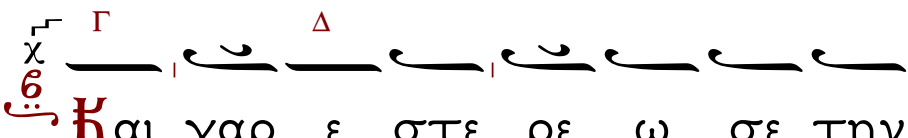
σεν ευ πρεπει αν ε νε δυ σα το ε

νε δυ σα το Κυριος δυ να μιν και

περι ε ζω σα το

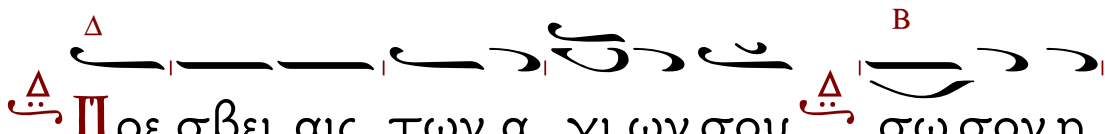
Π ρεσβει αις των α γιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

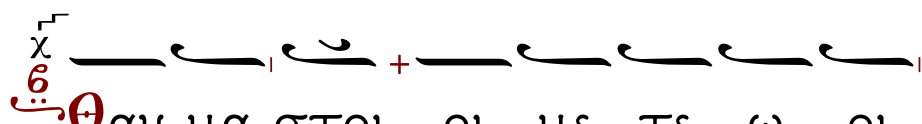
Σπχ. β' **Κ**αι γαρ ε στε ρε ω σε την

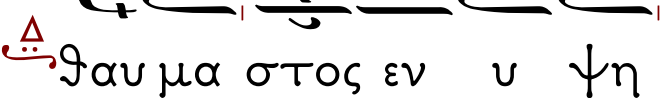

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

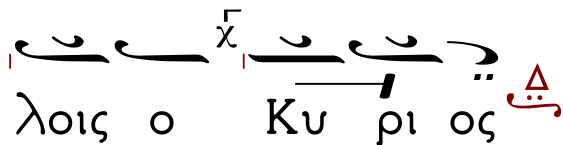

ται

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

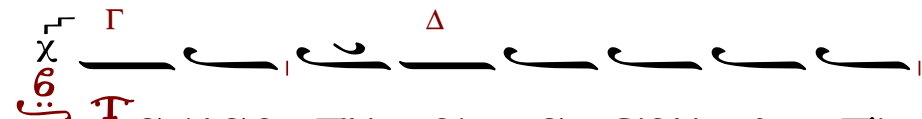
Σπχ. γ' **Θ**αυ μα στοι οι με τε ω ρι

σμοι της θα λασ σης θαυ μα στος εν υ ψη

λοις ο Κυ ρι ος

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ' **Τ**α μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα η μερων

Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η
μας Κυ ρι ε

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

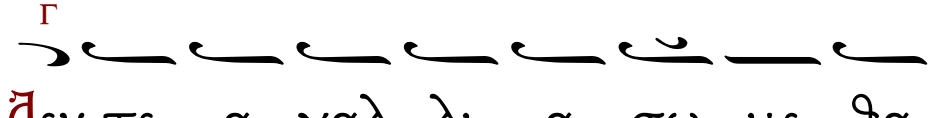
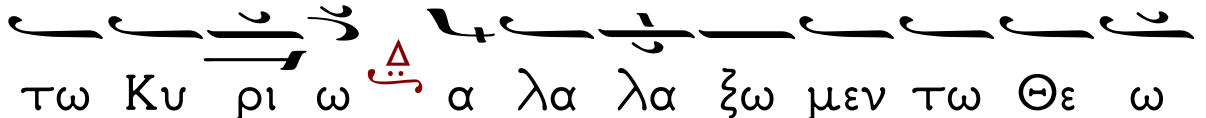
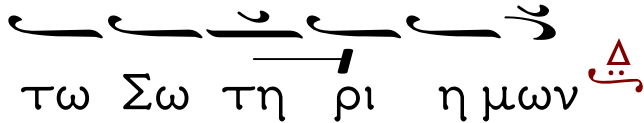
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

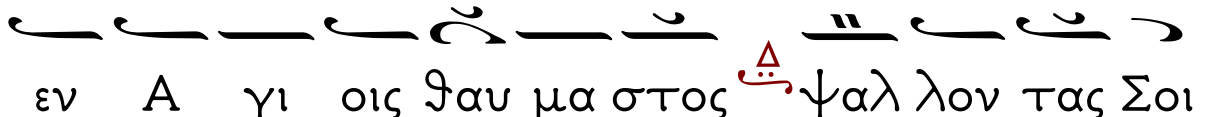
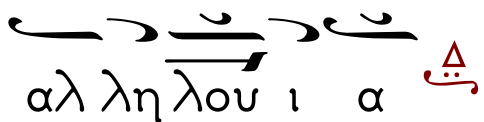
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων

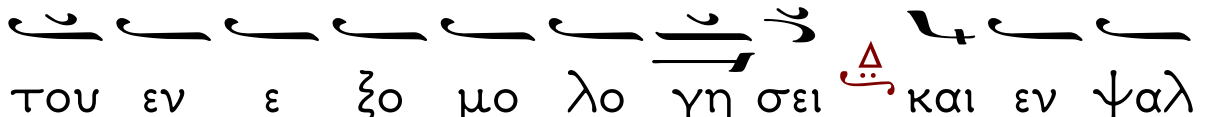
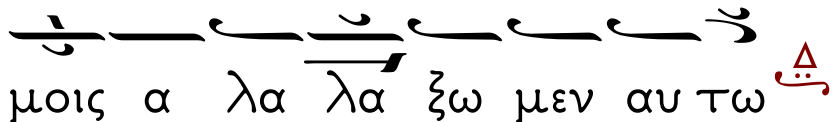
και κα τα δε ζα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
λο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
μα τι σω σον η μα α ας

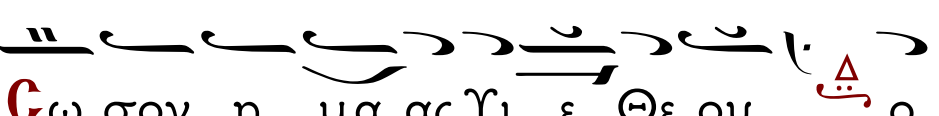
Ἀντίφωνο Γ΄

Ἦχος Δ΄

Σπχ. α'
Δευ τε α γαλ λι α σω με θα

τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω

τω Σω τη ρι η μων

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου

εν Α γι οις θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. β'
 Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ

του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ

μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ ^Δ **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευς με γας ^Δ ε πι πα σαν την

γην ^Δ

^Δ **Γ**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ^Δ ο εν

Α γι οis θαν μα στος ^Δ ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α ^χ ^Δ α α α ^Δ

Εἰσοδικό

Ⲡⲉⲩ ⲧⲉ ⲡⲣⲟⲥⲕⲩⲛⲉⲥⲱⲙⲉⲛ ⲕⲁⲓ ⲡⲣⲟⲥⲡⲉⲥⲱ
ⲙⲉⲛ Ⲭⲣⲓⲥⲧⲱ Ⲙⲱⲥⲟⲛ ⲛⲉ ⲙⲁⲁⲥ Ⲯⲓ ⲉ Ⲭⲉⲟⲩ
ⲟ ⲉⲛ Ⲁ ⲕⲓⲟⲓⲥ ⲩⲁⲩⲙⲁⲥⲧⲟⲥ ⲡⲥⲁⲗⲗⲟⲛⲧⲁⲥ
ⲥⲟⲓⲁⲗⲗⲉⲗⲟⲩ ⲓ ⲁ

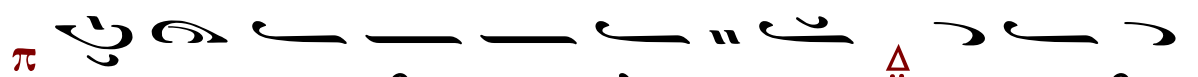
Ἀπολυτίκιον

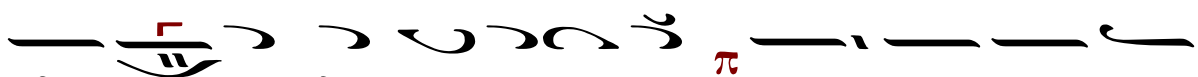
Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος $\frac{4}{\flat}$ Πα

$\overset{\chi}{\pi} \overset{\Pi}{\eta}$
 $\overset{\pi}{\eta}$ **Γ**ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου $\overset{\Delta}{\eta}$

και ευ λο γη σον $\overset{\Delta}{\eta}$ την κλη ρο νο μι αν σου

$\overset{\pi}{\eta}$
 $\overset{\pi}{\eta}$ νι κας τοις βα σι λε ευ σι $\overset{\Delta}{\eta}$ κα τα βαρ

βα α ρων δω ρου με νος $\overset{\pi}{\eta}$ και το σον φυ

λα ατ των $\overset{\Delta}{\eta}$ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

τε ευ μα $\overset{\pi}{\eta}$

Ἀπολυτίκιον
Ταχὺ προκατάλαβε
Ἦχος $\overline{\text{Ϡ}}$ Δι

^Β
 ⲕⲓⲛⲁ ⲗⲉⲥⲁⲥ ⲥⲉ ⲡⲣⲟⲥ ⲁⲓ ⲱⲛⲓ ⲟⲩⲥ
 ⲙⲟⲛⲁⲥ ⲧⲉⲣⲓ ⲕⲁⲓ ⲙⲉ ⲧⲁ ⲑⲁⲛⲁ ⲧⲟⲛ ⲁ ⲃⲓ
 ⲁ ⲗⲱ ⲃⲉⲧⲟⲛ ⲧⲟ ⲥⲱ ⲙⲁ ⲥⲟⲩ ⲁ ⲕⲓ ⲉ ⲥⲱ ⲕⲁⲣ
 ⲉⲛ ⲥⲱ ⲡⲣⲟ ⲥⲱ ⲛⲉ ⲕⲁⲓ ⲥⲉ ⲙⲛⲉ ⲡⲟ ⲗⲓ ⲧⲉⲓ ⲁ ⲙⲁ
 ⲕⲁⲣ ⲉ ⲡⲟ ⲗⲓ ⲧⲉⲩ ⲥⲱ ⲙⲉ ⲙⲟ ⲗⲱ ⲛⲁⲥ ⲧⲉⲛ ⲥⲁⲣ ⲕⲁ
 ⲃⲓ ⲟ ⲉⲛ ⲡⲁⲣ ⲣⲉ ⲥⲓ ⲁ ⲭⲣⲓ ⲥⲧⲱ ⲡⲣⲉ ⲥⲃⲉⲩ
 ⲉ ⲥⲱ ⲑⲓ ⲛⲁⲓ ⲉ ⲙⲁⲥ

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

^τχ ^Μ Δ
 Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
 ως τη ε πω νυ υμωω σου και νη πολι τει α
 τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο Θε
 ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου τους πι
 στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη γων αυ
 τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ μα χι
 αν ε χοι εν την σην ο πλον ει ρη η νης
 α ηττη τον τρο ο παι ο ο ον

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Η΄ ΕΒΔΟΜΑΙΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν
λαοί.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα **11:8-23**

Ἀδελφοί, οὐκ ἐστὶν ἀνὴρ ἐκ γυναικός, ἀλλὰ
γυνὴ ἐξ ἀνδρός· καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ
τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα. Διὰ
τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους. Πλὴν οὔτε γυνὴ
χωρὶς ἀνδρός οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικός ἐν
κυρίῳ· ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτως
καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός· τὰ δὲ πάντα ἐκ
τοῦ Θεοῦ. Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον ἐστὶ
γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι;
Ἡ οὐδὲ αὕτη ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς ὅτι ἀνὴρ
μὲν ἐὰν κομᾷ ἀτιμία αὐτῷ ἐστὶ, γυνὴ δὲ ἐὰν
κομᾷ δόξα αὐτῇ ἐστίν; ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ
περιβολαίου δέδοται αὐτῇ. Εἰ δέ τις δοκεῖ
φιλόνηκος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ
ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο δὲ

παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖσσον, ἀλλ' εἰς τὸ ἥττον συνέρχεσθε. Πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν, καὶ μέρος τι πιστεύω. Δεῖ γὰρ καὶ αἵρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα καὶ οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν. Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὐκ ἔστιν κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν, ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει. Μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; ἢ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; τί εἶπω ὑμῖν; ἐπαινέσω ὑμᾶς; ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινῶ. Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν.

Ἀλληλούϊα **Ἦχος α΄**

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. **Ὁ** δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος λ' Πα

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Χοι Κυ ρι ε

Ἀ μη η η η η ν

Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

Χοι οιοιοι οι Κυ ρι ε Ἑτερον.

Χοι Κυ ρι ε ε ε ε ε ε

Ἀ α α μην

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

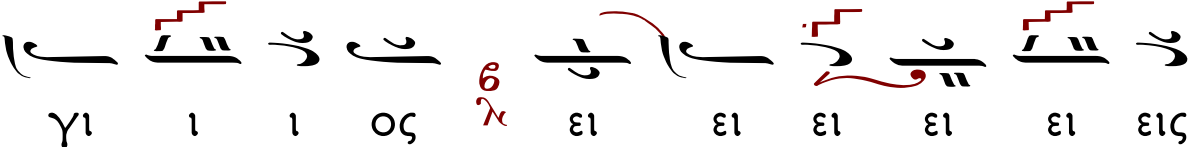
Ἦχος λη Πα Ἐναρμόνιος

Π
 εἰ εἰς Ἀ γι ος εἰ εἰς Κυ υ ρι
 ι ος Ι η σους Χρι στος εἰς δο ξαν Θε
 ου Πα τρος α μην

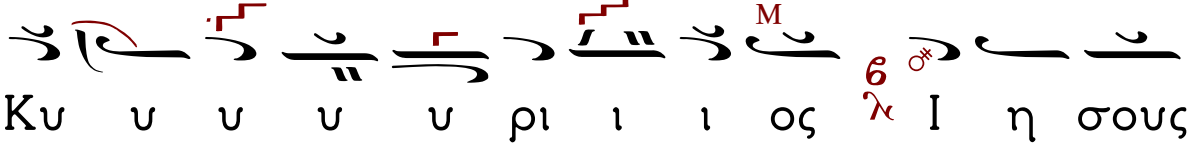
Ἦχος Γ΄τος

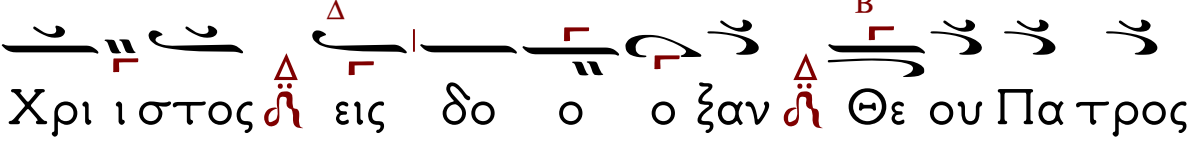
 Α α α α

 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς

 Α α α α

 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς

 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος

 Ι η σους

 Χρι ι στος

 εἰς δο ο ο ζαν

 Θε ου Πα τρος

 Α α μην

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος π̣η̣ Πα

Χ̣ρι̣ στε̣ ε̣ το̣ φως̣ το̣ α̣ λη̣ θι̣ νον̣ το̣
φω̣ τι̣ ζον̣ και̣ α̣ γι̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ ζο̣
ον̣ παν̣ τα̣ α̣ αν̣ θρω̣ ω̣ πον̣ ερ̣ χο̣ ο̣ ο̣ ο̣ με̣
νον̣ ει̣ εις̣ το̣ ον̣ κο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣
σμον̣ ση̣ μει̣ ω̣ θη̣ η̣ τω̣ ω̣ ε̣ εφ̣' η̣ η̣
μα̣ ας̣ το̣ φω̣ ω̣ ως̣ του̣ ου̣ προ̣ ο̣ σω̣ ω̣ ω̣
που̣ ου̣ ου̣ σου̣ ι̣ να̣ εν̣ αυ̣ τω̣ ο̣ ψω̣
ω̣ με̣ ε̣ θα̣ φως̣ το̣ ο̣ α̣ προ̣ ο̣ ο̣ ο̣
ο̣ σι̣ ι̣ ι̣ τον̣ και̣ κα̣ τε̣ ευ̣ θυ̣ υ̣ υ̣ υ̣
νο̣ ον̣ τα̣ δι̣ α̣ βη̣ η̣ μα̣ τα̣ α̣ η̣

μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω ω
ω ων ε εν το ο ο λωω ω ων σου ^π ^ρ πρε
σβει ει αις της πα να χραν του ου ου σου
ου Μη η ητρος ^π ^ρ και πα αν τωων σου ου
των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

Ἦχος Δ΄ ΑΓΙΑ

ση μει ω ω θη η η εφ η μας
το φω ω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υυ υ υ υ νην εις τα α ας καρ δι ι
ι ι ας η η η μων Αλ λη λου ι ι α
α α α

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς.

Ψαλμός 73ος

Ἰχθὺς ὁ Πᾶς

^Π
^λ
^π
⁹ **Ω** τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν
^Π
με ε ε σωω τη η ης γης Χρι στε ε ε ο
^Π
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος ^χ
⁹ Α α αλ
^Δ
^Μ
λη η λου ου ου ι α ^Δ
^Π
^π
⁹ **Ο** θε ος βα σι λε ε υς η η μων προ
^Π
αι ω ω ω νων ^Δ ειρ γα σα το σω ω ω τη
^Π
ρι ι ι ι αν εν με ε ε σωω τη ης γη
^Δ
^Μ
η ης Α αλ λου λου ου ου Ι α ^Δ
^Π
^π
⁹ **Ε**υ ε κρα ται ω σας εν τη δυ

να α μεις σου την θα α α λα α α ασ
 σαν σου συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας
 των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το
 ο ος Α αλ λη λου ου ου ι α
 ου δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 μα α αρ ρους συ ε ζη ρα ανας πο τα μου
 ου ους Η η η θα α αμ Α ααλ λη
 λου ου ι ι α
 η ε στι ιν η η η με ε ε ρα και ση η
 ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ κα τηρ
 τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ι ο

ο ον ^πχ ^πΑ α α λ λ η λ ο υ ο υ ι ι α ^πΑ
 Π Κ Π
^πΑ υ ε ποι η σ α ς π α ν τ α τ α ω ρ α ι α ι α ι
 α α τ η η ς γ η ς θ ε ρ ο ς κ α ι ε ε ε α ρ ^ΔΑ Σ υ ε
 Π
 π ο ι ο ι η σ α α ς α α υ τ α α α Α α α λ λ η
 λ ο υ ο υ ι ι α ^πΑ
 Κ ^πΑ ν α σ τ α ο ο Θ ε ε ε ο ς ε π ι
 Μ Δ
 β λ ε ψ ο ν ε π ι τ η δ ι α θ η κ η η ν σ ο υ μ η ε π ι
 Π
 λ α θ η τ η ς φ ω ν η η ς τ ω ν ο ι ο ι κ ε τ ω ω ω ω ν
 σου ου ου ^πχ ^πΑ α α λ η ο υ ο υ ι ι α ^πΑ

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς. Ψαλμός 73ος

Ἡμετέρας καταγραφῆς.

Ἦχος π̣̣̣̣̣̣ Πα

Π λ̣̣̣̣̣̣ π̣̣̣̣̣̣ q̣̣̣̣̣̣ Cω τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν
Π λ̣̣̣̣̣̣ π̣̣̣̣̣̣ q̣̣̣̣̣̣ Δ με ε ε σωω τη η ης γης λ̣̣̣̣̣̣ π̣̣̣̣̣̣ q̣̣̣̣̣̣ K Χρι στε ε ε ο
Π λ̣̣̣̣̣̣ π̣̣̣̣̣̣ q̣̣̣̣̣̣ Θ ε ε ε ο ο ο ο ος λ̣̣̣̣̣̣ π̣̣̣̣̣̣ q̣̣̣̣̣̣ x̣̣̣̣̣̣ q̣̣̣̣̣̣ Α α αλ
Π λ̣̣̣̣̣̣ π̣̣̣̣̣̣ q̣̣̣̣̣̣ Δ λη η η λου ου ι ι ι α α α α π̣̣̣̣̣̣ q̣̣̣̣̣̣
Π λ̣̣̣̣̣̣ π̣̣̣̣̣̣ q̣̣̣̣̣̣ O θε ος βα σι λε ευσ η η μων λ̣̣̣̣̣̣ π̣̣̣̣̣̣ q̣̣̣̣̣̣ x̣̣̣̣̣̣ q̣̣̣̣̣̣
Π λ̣̣̣̣̣̣ π̣̣̣̣̣̣ q̣̣̣̣̣̣ Δ προ αι ω ω ω νων λ̣̣̣̣̣̣ π̣̣̣̣̣̣ q̣̣̣̣̣̣ Δ ειρ γα σα το σω ω ω τη
Π λ̣̣̣̣̣̣ π̣̣̣̣̣̣ q̣̣̣̣̣̣ + λ̣̣̣̣̣̣ π̣̣̣̣̣̣ q̣̣̣̣̣̣ x̣̣̣̣̣̣ q̣̣̣̣̣̣ ρι αν εν με ε ε σωω τη ης γη η ης λ̣̣̣̣̣̣ π̣̣̣̣̣̣ q̣̣̣̣̣̣ x̣̣̣̣̣̣ q̣̣̣̣̣̣
Π λ̣̣̣̣̣̣ π̣̣̣̣̣̣ q̣̣̣̣̣̣ Δ Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Π λ̣̣̣̣̣̣ π̣̣̣̣̣̣ q̣̣̣̣̣̣ Δ α α α π̣̣̣̣̣̣ q̣̣̣̣̣̣

ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ
 κα τηρ τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι
 ι ι ο ο ον Α α αλ λη η η λου
 ου ι ι ι α α α
 ου ε ποι η σας παν τα τα ω ραι
 αι αι α α της γης θε ρος και ε ε ε αρ
 Συ ε ποι οι η σα ας α αυ τα α α
 Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
 α α α
 να στα ο ο Θε ε ε ος
 πι βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου

μη ε πι λα θη ^Π της φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου ^χ ^ῥ Α α αλ λη
η η λου ου ι ι ι α α α α ^π ^ῥ

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν το φως το αληθι νον ε λα
βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν
πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

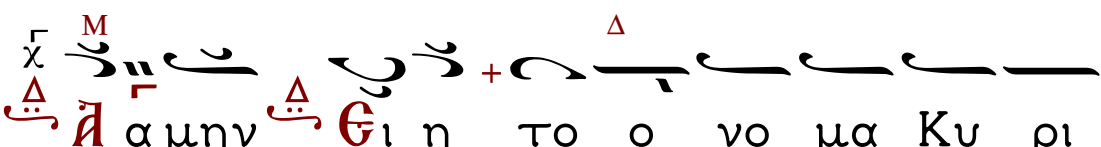
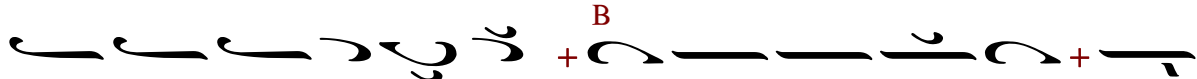
Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

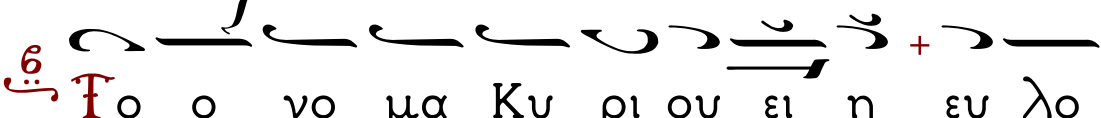
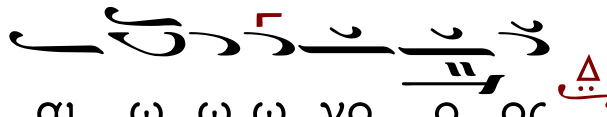
Ἦχος Δι ἤ μην α μην α μην εις α
φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι
ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στομα ημων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρησον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἵη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

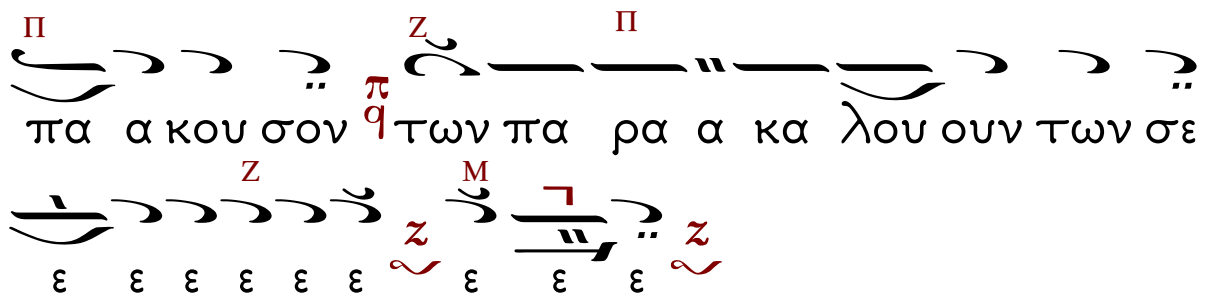
 Αμην **Ε**ι η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 (Δίς)
ως του αι ω νος

 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογούντα...

 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

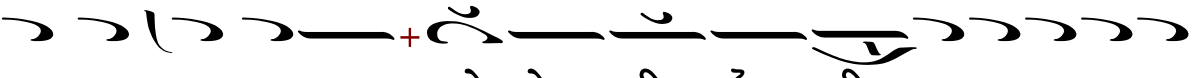
^ζΗχος Βαρύς Ζω ^zμε ^λΠα να γι ι α Δε
εσποινα ^ηυ πο την σκε ε επην σου παντες ^η
^ποι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα α
κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι ^z
^ππρο φθασον και λυ τρω σε η μας ^ηα πο πα
σης πε ρι στα α σε ως και απο θα α να τον τον
ε ζα α φνι κο ο ο ν και αι πα νο ο λε θρον
^z^ποι δα μεν ο ο τι δυ υ νασαι ^ηπαν τα ο σα
αν θε ε ε λει εις και βου ου λεσαι ^zΔε εσποι
να α του κο ο ο σμου ελ πικαι προ στα σι ι
α των πιστων ^ηΚε χα ρι τω με ε νη η ε

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ζω

Λε Μή η κα τα α πι στε ευ σης με αν

θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε

ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν

του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε

ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου

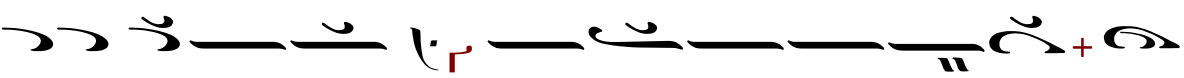
δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα

τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε

που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος

παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποινα του κο ο οσμου ελ πεις και προστα σι

ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης την

δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

Με τα βο λη των θλι ι βο με ε
νων α παλλα γη των α σθε νου ου ουν τω
ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε
ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των
πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των
χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο
ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω
ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.